

Nr 128.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med begäran om bemyndigande att utfärda bestämmelser om hyresbidrag till ovana skogsarbetare; given Stockholms slott den 2 mars 1945.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande statsrådet hemställt.

G U S T A F.

Tage Erlander.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 2 mars
1945.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, BERGQUIST, DOMÖ, EWERLÖF, RUBBESTAD, OHLIN, ERLANDER, DANIELSON, ANDRÉN.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler statsrådet Erlander fråga om rätt för kommun att utgiva bidrag för främjande av omskolning eller omflyttning av arbetskraft samt anför.

Under de gångna krigsåren har arbetsmarknaden i stor utsträckning kännetecknats därav, att medan inom vissa arbetsområden tillgången på arbetstillfällen varit mycket ringa, efterfrågan på arbetskraft inom andra arbetsområden — ofta av väsentlig betydelse för landets försörjning — varit så stor, att svårigheter uppstått att täcka behovet.

Enligt instruktionen den 7 maj 1940 (nr 326) för statens arbetsmarknads-kommission har kommissionen bl. a. att verka för en planmässig fördelning av tillgänglig civil arbetskraft för olika uppgifter efter vad kommissionen finner bäst främja rikets säkerhet och folkförsörjningen samt att — för att vid en sådan fördelning bereda ökad tillgång på arbetskraft för betydelsefulla uppgifter — söka befordra arbetstagares omflyttning olika orter eller yrken emellan ävensom planera och, enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande, genomföra åtgärder från det allmännas sida i samma syfte, såsom bidragsverksamhet för täckande av särskilda av omflyttning av arbetskraft föranledda kostnader.

Till följd av den avsevärda ökning av vedavverkningarna, som framtvingsats av den minskade importen av fossilt bränsle, har behovet av arbetskraft inom skogsbruket blivit långt större än tidigare, och det har befunnits nödvändigt att vidtaga särskilda åtgärder för att kunna täcka detta ökade arbetskraftbehov. Därvid har kommissionen bl. a. sökt främja överflyttning av arbetskraft från andra arbetsområden till skogsarbete genom att bereda dem, som antaga skogsarbete utan att ha vana vid sådant arbete, möjlighet att erhålla särskilda bidrag av det allmänna.

I februari 1941 beslöt sålunda arbetsmarknads-kommissionen, att till arbetare, som nu nämnts, skulle utgå särskilda bidrag av statsmedel. Dylika bidrag ha sedan dess utgått, ehuru tid efter annan deras storlek och vill-

koren för deras utgaende växlat. För närvarande tillämpas jämlikt arbetsmarknadscommissionens beslut den 25 januari 1945 följande grunder:

1. *Omskolningsbidrag* utgår till envar med avverkningsarbete i skogarna sysselsatt arbetare, vilken icke äger vana vid skogsarbete, med 2 kronor för dag — såväl för arbetsdagar som för mellanliggande sön- och helgdagar samt sön- eller helldag, som inträffar omedelbart efter arbetets upphörande. Bidraget må utgå tills vidare, dock längst t. o. m. den 31 juli 1945.

2. *Familjetillägg* utgår till ovan skogsarbetare, som är familjeförsörjare och antager skogsarbete å annan ort än hemorten, med följande belopp per dag:

Ortsgrupp enligt lagen om folkpensionering	För hustru	För varje barn eller adoptivbarn under 16 år
I	1: 50 kr.	60 öre
II	1: 75 »	80 »
III	2: — »	1: — kr.

Familjetillägget till en och samma familjeförsörjare må icke utgå med högre belopp än i ortsgroup I kr. 3: 30 per dag, i ortsgroup II kr. 4: 15 per dag och i ortsgroup III kr. 5: — per dag. Arbetare, som antager skogsarbete på den ort, där han är bosatt och äger åtnjuta omskolningsbidrag, må efter länsarbetsnämndens särskilda medgivande utbyta detta mot familjetillägg.

Omskolningsbidrag och familjetillägg utgå helt av statsmedel och bestridas från det å allmän beredskapsstat I uppförda anslaget till kostnader för överflyttning av arbetskraft. Före budgetåret 1943/44 bestredos kostnaderna för motsvarande bidrag från anslaget till arbetsmarknadens reglering.

Vid sidan av de nu nämnda, direkt av statsmedel utgående bidragen till ovana skogsarbetare, har ännu en bidragsform kommit till användning, nämligen *hyresbidrag*. Arbetsmarknadscommissionen har alltsedan februari 1941 i vissa fall medgivit arbetslöshetsnämnd (arbetslöshetskommitté) rätt att efter behovsprövning och med bidrag av statsmedel efter samma grunder, som gälla för hjälpverksamheten för oförvållat arbetslösa, utgiva hyresbidrag till ovana skogsarbetare. Således får dylikt hyresbidrag utgivas med högst det belopp, som skulle ha utgått, om vederbörande varit anmäld som hjälpsökande arbetslös. För hyreshjälpen till arbetslösa finnas vissa maximibelopp föreskrivna, vilka växla alltefter indelningen i ortsgupper jämlikt lagen om folkpensionering. Varje sådan ortsgroup är dessutom indelad i ett antal undergrupper med olika maximibelopp för hyreshjälpen. I den lägsta undergruppen av dyrortsguppen I får hyreshjälpen icke utgivas. Maximibeloppen växla i övrigt mellan 20 och 90 kronor för månad för familjeförsörjare samt mellan 10 och 45 kronor för månad för ensamstående.

Genom beslut den 28 november 1941 har Kungl. Maj:t förklarar hinder

icke möta för kommissionen att lämna arbetslöshetskommitté medgivande att utgiva hyresbidrag till ovana skogsarbetare.

Arbetsmarknadskommissionen har under år 1944 medgivit 28 städer och 16 landskommuner rätt att utgiva hyresbidrag, varom här är fråga.

Beträffande omfattningen av den år 1944 bedrivna bidragsverksamheten för icke yrkesvana skogsarbetare har en särskild sammanställning upprättats, vilken torde böra såsom bilaga fogas till detta protokoll (*Bilaga A*). Antalet ovana skogsarbetare, som åtnjöt bidrag av någon art, utgjorde den 21 februari 1945 16 016 man, varav 5 209 flyktingar samt 3 105 i den nu pågående verkstadskonflikten indragna arbetare.

Under de sista månaderna har situationen på bränslemarknaden försämrats genom att dels all import av fossilt bränsle tills vidare helt avstängts, dels ock under hela hösten och förvintern rått en väderlek, som vissa tider mångenstädes praktiskt taget omöjliggjort vedavverkning. Enligt uppgifter från statens bränslekommission har av det för bränslesäsongen 1945/46 beräknade behovet för bränsle- och kolningsändamål, uppgående till omkring 50 miljoner m³, den 31 januari 1945 avverkats endast omkring 11,5 miljoner m³ eller nära 10 miljoner kubikmeter mindre än vid samma tidpunkt föregående år. Då härtill kommer, att nyssnämnda beräknade kvantitet icke torde vara tillräcklig för nästa bränslesäsong, måste läget ur bränsleförsörjningssynpunkt betecknas såsom allvarligt.

Beträffande skogsbrukets försörjning med arbetskraft har statens arbetsmarknadskommission på uppdrag av Kungl. Maj:t verkställt en utredning, vars resultat framlagts i skrivelse den 25 januari 1945. Utredningen, som avsåg förhållandena den 31 december 1944, har givit vid handen, att vid denna tidpunkt voro för avverkningsarbete anställda omkring 63 500 arbetare, vilket i jämförelse med förhållandena samma dag åren 1942 och 1943 betecknar en minskning med 23 400 respektive 16 700 arbetare. Kommissionen framhåller dock beträffande sammansättningen av arbetsstyrkan, att av de år 1944 sysselsatta arbetarna endast 13 procent kunde rubriceras som ovan arbetskraft, medan motsvarande procenttal för åren 1942 och 1943 utgjorde 23 respektive 21 procent.

Vidkommande behovet av ytterligare arbetskraft under januari månad 1945 har detta vid den verkställda inventeringen uppgivits till 32 000 man, varigenom sammanlagt skulle sysselsättas 95 500 man. Som jämförelse kan nämnas, att under januari 1943 och 1944 sysselsattes 120 000 respektive 110 000 man. Av nämnda 32 000 man skulle enligt uppgift skogsavverkarna själva kunna anskaffa 18 300 man, varför bristen sålunda skulle uppgå till 13 700 man. Motsvarande brist uppgick år 1943 till 22 500 man och år 1944 till 10 600 man. Det hos arbetsförmedlingarna i landet anmälda ej tillfredsställda behovet av arbetskraft till skogsbruket uppgick den 17 januari 1945 till sammanlagt 2 300 man, varav cirka 500 vana skogsarbetare.

Arbetsmarknadskommisionen uppger vidare, att enligt bränslekommissionens beräkningar för genomförande av 1944/45 års avverkningsprogram skulle — med bortseende från den arbetskraft, som representerades av skogsägarna själva, deras familjemedlemmar och icke särskilt för avverkningsarbete anställda arbetare — erfordras för vedavverkningen följande antal man, nämligen för januari 105 000 man och för vardera av februari och mars månader 165 000 man. Arbetsmarknadskommisionen tillägger, att vid en jämförelse mellan det av bränslekommissionen beräknade behovet och det vid arbetsmarknadskommisionens inventering framkomma arbetskraftsbehovet för januari borde observeras, att sistnämnda behov inkluderade även arbetskraft för gagnvirkeshuggningar. Differensen mellan det av skogsägarna uppgivna arbetskraftsbehovet för januari och det av bränslekommissionen beräknade vore sålunda större än vad siffrorna från arbetsmarknadskommisionens inventering syntes utvisa.

Enligt uppgifter, som avgivits under februari, stegrades efterfrågan av arbetskraft till skogsarbete under senare delen av januari månad. Antalet arbetssökande skogsarbetare utgjorde under månaden cirka 3 300, medan de ledigannmälda platserna uppgingo till cirka 18 100. Av dessa kunde cirka 12 000 eller 70 procent tillsättas, övervägande med icke yrkesvan arbetskraft. Hela antalet med skogsarbete sysselsatta personer kunde för samma månad uppskattas till 98 000 man.

Det per den 21 februari 1945 aktuella, hos arbetsförmedlingarna anmälda, icke tillfredsställda behovet skogsarbetskraft utgjorde 3 168 man, varav 1 459 man vana skogsarbetare.

Enligt 16 § kungörelsen den 30 juni 1934 (nr 434) angående statlig och statsunderstödd hjälpverksamhet vid arbetslöshet (hjälpkungörelsen) må under tiden för arbetskonflikt arbetslöshetsbjälp ej åtnjutas av

a) den som är direkt indragen i konflikten (deltager i strejk eller är föremål för lockout); samt

b) den som eljest blivit arbetslös i anledning av konflikten och vilkens löne- och anställningsvillkor skäligen kunna antagas röna inverkan av densamma.

Med hänsyn till nu anförda bestämmelse har i samband med den nyligen utbrutna konflikten inom verkstadsindustriens område fråga uppkommit, huruvida de särskilda bidrag, som utgå till ovana skogsarbetare, skola kunna åtnjutas av arbetare, som äro indragna i konflikt. Arbetsmarknadskommisionens majoritet har därvid intagit den ståndpunkten, att omskolningsbidrag och familjetillägg äro att betrakta såsom löneutfyllnad och därför böra utgå jämväl till i konflikt indragna arbetare, som antaga skogsarbete, men att däremot hyresbidrag icke kan utgå till dylika arbetare. Två av kommissionens ledamöter reserverade sig emellertid och gjorde gällande, att icke heller omskolningsbidrag och familjetillägg borde utgå till arbetare, som vore indragna i konflikt.

Svenska metallindustriarbetareförbundet har i skrivelse den 16 februari 1945 framhållit, att förbundet under den pågående verkstadskonflikten uppmanat sina strejkande medlemmar att antaga arbete i öppna marknaden och framför allt att söka skogsarbete genom den offentliga arbetsförmedlingen. Det förhållandet, att hyresbidrag icke kunde utgå till den som vore indragen i arbetskonflikt verkade emellertid som en tämligen besvärande faktor, då det gällde att sporra strejkande verkstadsarbetare att taga arbete i skogen. Med hänsyn till den rådande katastrofala bränslesituationen syntes det förbundet berättigat, att samhället icke ställde de strejkande arbetarna i sämre ställning än andra icke yrkesvana skogsarbetare. Förbundet hemställde därför, att det måtte tagas under övervägande, huruvida icke sådana åtgärder kunde vidtagas, att det för icke yrkesvana skogsarbetare utgående hyresbidraget även kunde utgå för de av förbundets i konflikt indragna medlemmar, vilka komme att sysselsättas med skogsarbete.

Föredraganden.

Med hänsyn till de svårigheter på bränsleförsörjningens område, som till följd av det nu pågående kriget uppkommit i vårt land, har det ansetts nödvändigt att stimulera tillförseln av arbetskraft till skogsbruket. För detta ändamål har alltsedan år 1941 särskilda bidrag utöver den avtalsenliga lönen utgått till den, som utan att äga vana vid skogsarbete utfört sådant arbete. Dessa bidrag avse att utgöra dels ersättning för det inkomstbortfall i förhållande till den vane skogsarbetarens inkomst, som föranledes av arbetarens ovana vid skogsarbetet, dels ock gottgörelse för de ökade levnadskostnader, som bliva en följd av att arbetet som regel måste utföras på annan ort än den, där arbetaren har sin bostad. Bidragen måste alltså i princip anses ha karaktären av löneutfyllnad till den ovana arbetskraft, som på grund av krisförhållandena måste sysselsättas med skogsavverkning.

Bidragen utgå för närvarande i form av omskolningsbidrag å 2 kronor per dag, familjetillägg i förhållande till familjens storlek, samt hyresbidrag. Omskolningsbidrag och familjetillägg utgå av statsmedel utan behovsprövning till envar som uppfyller de för bidragens erhållande stadgade villkoren. Hyresbidrag däremot utgives endast till arbetare, som är bosatt inom kommun, vilken av arbetsmarknadscommissionen tillerkänts rätt att utgiva sådant bidrag, samt vid behovsprövning befinnes vara i särskilt behov av hyresbidrag. Av praktiska skäl anförtroddes vid hyresbidragets införande år 1941 denna behovsprövning åt det kommunala arbetsmarknadsorganet — arbetslöshetskommittén, numera arbetslöshetsnämnden. Hyresbidraget erhöll härvid en formell anknytning till hjälpverksamheten för arbetslösa, vilken verksamhet regleras genom den s. k. hjälpkungörelsen av år 1934. Denna formella anknytning har dock icke ansetts lägga hinder i vägen för att utgiva hyresbidrag jämväl till arbetare i s. k. riksarbetslag.

Spörsmålet om hyresbidragets formella anknytning till bestämmelserna i hjälpkungörelsen har på sista tiden aktualiserats genom den nu pågående verkstadskonflikten, i det att fråga uppkommit, huruvida sådant bidrag jämväl skall utgivas till arbetare, som är indragen i konflikten men är villig att åtaga sig skogsarbete. Att de särskilda lönebidrag, som utgå utan behovsprövning, skola kunna utbetalas även till ovana skogsarbetare, som beröras av konflikten, synes mig vara uppenbart. Denna ståndpunkt har också intagits av arbetsmarknadskommissionens majoritet. Däremot har kommissionen i fråga om hyresbidragen ansett, att sådant bidrag, med hänsyn till att denna bidragsform är formellt anknuten till hjälpkungörelsens bestämmelser, icke kan utgå till arbetare som nu sagts.

Bränslesituationen ter sig för närvarande ytterligt allvarlig. Importen av fossilt bränsle har sedan månader varit helt stoppad. Denna minskning i tillförseln av bränsle har icke kompensrats av en ökad vedavverkning. Tvärtom har hittills under innevarande avverkningsssäsong mindre ved avverkats än vid motsvarande tidpunkt under någon tidigare säsong under krisåren. Fram till den 31 januari 1945 hade enligt bränslekommissionens uppgifter under avverkningsssäsongen avverkats endast omkring 11,5 miljoner m³ eller nära 10 miljoner m³ mindre än avverkningen vid samma tidpunkt under närmast föregående avverkningsssäsong.

För närvarande utnyttjas industrins produktiva resurser i den utsträckning bränsletillgångarna medgiva. Bränsleförsörjningen anger därför ramen för produktionens omfattning inom stora delar av industrin och framför allt inom byggnadsindustrin. En minskning av bränsletillgångarna kommer därför att nödvändiggöra ett sammanpressande av vissa delar av landets produktion. Skulle en sådan sammanpressning drabba exempelvis byggnadsindustrin, bleve resultaten mycket ogynnsamma, då för närvarande endast byggnadsarbeten av hög angelägenhetsgrad tillåtas. Varje mera betydande inskränkning kommer därför att beröra vitala samhällsintressen.

Hittills torde vedavverkningarnas eftersläpning i huvudsak ha berott på den otjänliga väderleken. Endast i ringa mån har i år bristen på arbetskraft verkat försvårande. Det hos arbetsförmedlingarna i landet anmälda, ej tillgodosedda behovet av arbetskraft till skogsbruket uppgick den 21 februari 1945 till sammanlagt 3 168 man, varvid beträffande cirka 1 450 man van arbetskraft begärts. Dessa siffror ange emellertid icke den faktiska situationen, ty så snart de av väderleken framkallade ogynnsamma arbetsförhållandena i skogarna upphört, torde en stark efterfrågan på arbetskraft komma att inträda. Denna efterfrågan blir desto större som till följd av eftersläpningen viss del av de avverkningar, som beräknats kunna äga rum under hösten och vintern, nu måste ske under våren och sommaren. Den efterfrågan på arbetskraft, som med anledning härav kan förutses inom de närmaste månaderna, torde bliva av sådan storleksord-

ning, att risk föreligger för besvärande störningar på arbetsmarknaden i övrigt. Bland annat kan det bli nödvändigt att nedbringa behovet av arbetskraft på vissa andra verksamhetsområden för att därigenom friställa arbetskraft för vedavverkningsprogrammets fullföljande.

Det måste därför anses vara av mycket stor betydelse, att redan nu åtgärder vidtagas för att öka tillgången på arbetskraft för skogsbruket. Det ligger sålunda i det allmännas intresse att ledigställda arbetare, även om de äro indragna i konflikt, i största möjliga utsträckning antaga skogsarbete. Enligt vad svenska metallindustriarbetareförbundet i skrivelse den 16 februari 1945 meddelat, äro många av de strejkande arbetarna villiga härtill. Förbundet framhåller dock därvid såsom berättigat, att dessa arbetare icke komma i sämre ställning än övriga ovana skogsarbetare, varför möjlighet att erhålla hyresbidrag bör stå öppen även för dem.

Då verkstadsarbetarna i stor utsträckning äro bosatta å dyrorter och få betala där gällande hyror, torde den omständigheten att hyresbidrag icke kan utgå verka i hög grad återhållande på framförallt de gifta arbetarnas villighet att antaga skogsarbete. Man kan ej heller bortse från risken för att av psykologiska skäl verkstadsarbetarnas intresse för skogsarbete kommer att minska, om den uppfattningen vinner spridning att på grund av konflikten vissa tidigare utgående förmåner till den i skogsarbete sysselsatta ovana arbetskraften blivit indragna.

Med hänsyn till vad sålunda anförts finner jag det vara påkallat, att sådana bestämmelser utfärdas att någon ändring i sak beträffande nu utgående bidrag icke kommer till stånd och att således de formella hinder undanröjas, som nu stå i vägen för att hyresbidrag skall kunna utgå jämväl till ovan skogsarbetare som är indragen i konflikt.

Då det i detta sammanhang icke är min avsikt att till prövning upptaga frågan om en ändring av hjälpkungörelsens bestämmelser, måste hyresbidragen till ovana skogsarbetare lösgöras från den formella anknytningen till hjälpkungörelsen.

Detta synes lämpligen böra ske på sådant sätt, att genom särskild kungörelse bestämmelse utfärdas om rätt för kommun att, där särskilda förhållanden det påkalla, efter medgivande av arbetsmarknadskommissionen utgiva hyresbidrag till arbetare, som utan att äga vana vid skogsarbete antaga och utföra sådant arbete. För dessa hyresbidrag torde statsbidrag böra utgå med belopp som bestämmas av arbetsmarknadskommissionen. Statsbidraget bör helt lösgöras från statsbidraget till kommunens hjälpverksamhet för arbetslösa och lämpligen, liksom omskolningsbidragen och familjetilläggen, bestridas från det å allmän beredskapsstat I uppförda anslaget till kostnader för överflyttning av arbetskraft. Kungörelsen bör erhålla retroaktiv verkan i så måtto, att hinder icke bör föreligga för kommissionen att efter kungörelsens ikraftträdande medgiva kommun rätt att till arbetare, som dessförinnan utfört skogsarbete men på grund av att

han var indragen i konflikt icke kunnat erhålla hyresbidrag, bevilja sådant bidrag jämväl för förfluten tid, om skäl därtill eljest kan anses föreligga.

Utkast till sådan kungörelse har utarbetats inom departementet och torde böra såsom bilaga fogas till detta protokoll (*Bilaga B*).

Emellertid är kommuns rätt att meddela beslut om utgivande av hyresbidrag av det slag, som här avses, icke oomtvistlig. För att skapa klarhet härutinnan torde frågan böra underställas riksdagens prövning

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte anhålla om

dels riksdagens bemyndigande att utfärda kungörelse om hyresbidrag till ovana skogsarbetare av i huvudsak det innehåll som i det föregående angivits,

dels ock riksdagens medgivande att kostnaderna för ifrågavarande hyresbidrag, i den mån de belöpa på statsverket, få bestridas från det å allmän beredskapsstat I uppförda anslaget till Kostnader för överflyttning av arbetskraft.

Statsrådet Pehrsson-Bramstorp — med vilken statsråden Bergquist, Domö, Ewerlöf, Rubbestad, Ohlin och Andrén instämde — anförde:

Då man genom att utbetala hyreshjälp till strejkande enligt min mening icke kan vänta någon nämnvärd förbättring av bränsleförsörjningen men väl riskerar en ogynnsam återverkan på dem som normalt arbeta i skogen, anser jag anledning saknas att — i rådande konfliktläge och med bortseende från de principiella betänkligheterna mot att på strejkande arbetare tillämpa det för ovana skogsarbetare avsedda bidragssystemet — vidtaga den nu föreslagna förändringen av hittills gällande bestämmelser.

Statsrådets övriga ledamöter biträdde föredragande statsrådets hemställan.

Till denna hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordna, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

N. O. Aurelius.

Uppgift angående antalet svenska arbetare, som sista dagen i varje månad under 1944 åtnjutit bidrag i samband med skogsarbete.

Månad 1944	Fam il j e f ö r s ö r j a r e								Ensamstående	
	Städerna Stockholm, Göteborg, Malmö, Norrköping och Hälsingborg		Städerna Örebro, Borås, Eskilstuna Linköping och Västerås		Riket i övrigt		Hela riket			
	Antal	Därav hyres- hjälppta	Antal	Därav hyres- hjälppta	Antal	Därav hyres- hjälppta	Antal	Därav hyres- hjälppta	Hela antalet	Därav hyres- hjälppta
Januari	727	615	117	34	6 450	361	7 294	1 010	2 991	44
Februari	731	553	142	43	6 440	411	7 313	1 007	5 631	61
Mars	641	476	130	35	4 665	359	5 436	870	4 163	49
April	378	304	82	27	2 166	155	2 626	486	2 306	24
Maj	210	172	25	9	1 142	59	1 377	240	1 300	17
Juni	142	118	24	1	788	38	944	157	893	12
Juli	122	105	7	2	474	21	603	128	726	3
Augusti	96	78	3	—	522	19	621	97	669	2
September	102	95	5	—	644	17	751	112	642	5
Oktober	116	99	11	—	1 063	18	1 190	117	724	5
November	173	143	26	4	1 957	37	2 156	184	1 348	15
December	160	130	28	6	2 026	41	2 214	177	1 492	7

U t k a s t
till
KUNGÖRELSE
om hyresbidrag till ovana skogsarbetare.

Häri genom förordnas som följer.

1 §.

Den som efter anvisning av organ, tillhörande den offentliga arbetsförmedlingen, utan att äga vana vid skogsarbete utför sådant arbete å annan ort än hemorten må, om särskilda förhållanden det påkalla, av kommun, där han är bosatt, beviljas hyresbidrag enligt vad nedan stadgas. Såsom hyresbidrag anses även bidrag till bestridande av kostnader för bostad, som innehaves med äganderätt eller bostadsrätt.

2 §.

Kommun, som önskar bedriva hyresbidragsverksamhet, varom i 1 § förmäles, har att, innan verksamheten begynner, hos statens arbetsmarknads-kommission inhämta medgivande därtill.

Rätt att bedriva hyresbidragsverksamhet beviljas av arbetsmarknads-kommissionen för viss tid, varvid kommissionen dels fastställer det högsta belopp, varmed hyresbidrag i olika fall må utgå, dels ock meddelar de föreskrifter i övrigt, som kommissionen finner påkallade.

3 §.

Hyresbidrag beviljas efter prövning i varje särskilt fall av kommunens arbetslöshetsnämnd.

4 §.

Å kommunens kostnader för hyresbidrag, som avses i 1 §, utgår statsbidrag enligt de grunder arbetsmarknads-kommissionen bestämmer.

5 §.

Närmare föreskrifter angående tillämpningen av denna kungörelse meddelas av arbetsmarknads-kommissionen.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.